

El petit Eiolf

Horaris: de dimecres a dissabte a les 22 h
i diumenges a les 19 h
Preu: 18 €

Venda d'entrades a la taquilla de la sala,
Catalunya Caixa i Telentrada
Telèfon: 902 10 12 12
www.telentrada.com

Sala Beckett/ Obrador Internacional de Dramatúrgia

Carrer Alegre de Dalt, 55 bis
08024 Barcelona
Telèfon: 93 284 53 12
Fax: 93 219 79 27
info@salabeckett.cat
www.salabeckett.cat

Metro: línia 4 (Joanic o Alfons X)
Autobusos més propers: 24, 31, 32, 39, 55,
74, 92, 114, 116
Parades de Bicing més properes: plaça
Rovira, plaça Joanic, carrer Secretari
Coloma (entre carrers Providència i
Legalitat) i carrer Balcells (amb carrer
Secretari Coloma)

Servei de bar i cafeteria

Disseny: Enric Jardí

Espai subvencionat per:

Els dilluns i dimarts a la Sala Beckett

La idea d'Europa

— de George Steiner
Traducció de Víctor Compta
Direcció: Òscar Intente
— 2, 3, 9 i 10/05/2011

Proper espectacle

Home - Natja

— de Jordi Oriol
— del 18/05/2011 al 05/06/2011

Propers cursos

— Entrenament actoral (especialització)
L'actor, protagonista d'idees.
La dramatúrgia actoral i els Sistemes
Minimalistes Repetitius
amb Daniela De Vecchi
del 09/05/2011 al 19/05/2011

VI Obrador d'estiu 2011

— del 9 al 16 de juliol de 2011, a Barcelona

— Amb Sergi Belbel, Joseph Danan, Marc
Hervàs / Jorge Picó, Andrés Lima, Pere
Riera, Alfredo Sanzol, Simon Stephens i
Theresia Walser

Més informació al nostre lloc web
www.salabeckett.cat

Segueix-nos a Facebook

Amb la col·laboració de:

El petit Eiolf — de Henrik Ibsen

Del 13/04/2011 al 15/05/2011

Versió i direcció: Toni Casares

Amb Jesusa Andany, Alícia González Laá, Aina Huguet,
Sara Rosa Losilla, Òscar Muñoz i Albert Prat

Una producció de la Sala Beckett / Obrador Internacional de Dramatúrgia

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

Del 13/04/2011 al 15/05/2011

El petit Eiolf — de Henrik Ibsen

Fitxa artística

Autor Henrik Ibsen
Versió i direcció Toni Casares
Intèrprets Alfred Allmers Òscar Muñoz
Rita Allmers Alcía González Laá
Eiolf Sara Rosa Losilla
Asta Allmers Aina Huguet
Borghheim Albert Prat
Dona de les rates Jesusa Andany

Vestuari Míriam Compte
Espai escènic Paula Miranda i Alfonso Ferri
Il·luminació David Bofarull
So Lucas Ariel Vallejos
Vídeo projeccions Alfonso Ferri
Caracterització Àngels Salines
Imatge de l'espectacle Alfonso Ferri
Fotografies David Ruano
Construcció d'escenografia Xarli Hernández Pol
Pròtesi Gerard Tubau
Utilleria Paula Miranda
Ajudant de direcció Nuria Legarda
Ajudant de direcció en pràctiques per l'Institut del Teatre David Bo

Agraïments Laia Grau, Sergi Belbel, La Perla29, Eugenio Szwarcer, Luis Martí i Horacio “Flaco” Sosa

Durada 1h 40’ aprox.

Una producció de Sala Beckett / Obrador Internacional de Dramatúrgia

Presentació

Escrita el 1894, *El petit Eiolf* és una obra tardana –i de les menys conegudes a casa nostra– de Henrik Ibsen, el “pare” del drama modern. Cronològicament, l’autor noruec havia estrenat ja obres tan importants com *Hedda Gabler*, *Casa de nines*, *Espectres* o *Un enemic del poble*, i era, per tant, un dramaturg consolidat, no només al seu país sinó també arreu d’Europa. *El petit Eiolf* és, en aquest sentit, una obra de plena maduresa.

Alfred Allmers, un exprofessor, escriptor i propietari rural, torna a casa seva després de setmanes vagant en solitari per les muntanyes, turmentat pels dubtes sobre el valor i el sentit de la seva feina. Finalment, però, ha pres una decisió: abandonarà la redacció del que havia de ser la seva obra magna, un llibre que duu per títol *La responsabilitat humana* (al qual ha dedicat tota la vida), i se centrarà exclusivament en l’atenció al seu fill Eiolf, que a causa d’un antic accident es veurà obligat a anar amb croses la resta de la seva vida.

Rita, la dona d’Alfred, lliurada amb passió a l’amor pel seu marit, no entén aquesta decisió, i li demana que la reconsideri. La visita de la Dona de les rates i un tràgic esdeveniment posen en dubte totes les certeses prèvies dels personatges, i els duen cap a un replantejament de les seves vides. La contradicció entre el que som i el que voldríem ser (un dels temes centrals en el conjunt de l’obra ibseniana) torna a ser, en *El petit Eiolf*, motiu de discòrdia i desencadenant de tragèdia familiar.

La presència d’Ibsen a Catalunya ha estat força extensa i regular en els darrers anys, tot i que en la majoria dels casos circumscrita a l’àmbit dels teatres públics i a l’entorn dels títols més coneguts de l’autor.

Per a la Sala Beckett, un espai dedicat prioritàriament a la dramatúrgia contemporània, visitar Ibsen és, a més d’un acte de reconeixement a un dels autors que més han influït en l’evolució del teatre universal, una manera de

reflexionar sobre les formes del drama i de comprovar la vigència de temes i situacions provinents del repertori.

El petit Eiolf, a més, és una obra injustament ignorada al nostre país (com altres del mateix autor) i estem convençuts que sorprendrà per la valentia dels seus plantejaments morals i per la seva potentíssima càrrega emocional. Suposa també un autèntic repte interpretatiu per als actors i li escau d’allò més el petit format escènic, propi del nostre espai.

Toni Casares

El context

L’escriptura d’*El petit Eiolf* només va ocupar Ibsen unes quantes setmanes, cosa que es pot explicar per la mena de vida encara més domèstica de l’habitual que va adoptar a Cristiania. Anava ritualment a la taberna del Gran Hotel, sobretot per llegir els diaris. Al vespre no rebia ningú, i de tant en tant anava a un sopar quan li venia de gust la invitació. Per exemple, va insistir molt a ser l’acompanyant de Camilla Collet quan es va celebrar un banquet en ocasió dels vuitanta anys de la gran feminista. Va adherir-se a la Societat Noruega de la Gent de Lletres que s’acabava de crear, i va ser el primer escriptor notori a fer-ho, de la qual cosa més endavant es va penedir amargament. Quan els seus convidats tenien nens, li agradava entretenir-s’hi, compartir-hi els jocs i explicar-los històries. Fins i tot un dia, un pintor dels seus amics es va trobar, al mig del carrer, el seu fill de tres anys conversant animadament amb Ibsen.

No és tan sorprenent, doncs, que el protagonista d’*El petit Eiolf* sigui un nen, un nen coix. Que potser es va recordar del seu germà Nikolai, sis anys més petit que ell, que arrossegava una debilitat a la columna vertebral per culpa d’una caiguda en tendra edat causada per la negligència d’una criada? Un altre personatge de l’obra, la

Dona de les rates, també es remunta a un record de Skien, i és que una de les seves ties tenia aquest malnom.

Aquest text forma part del llibre *Ibsen, de Jacques de Decker* (París: Gallimard, 2006, pàg. 170-171).

Els protagonistes

Sobre Alfred Allmers
El protagonista d’*El petit Eiolf* té totes les característiques d’una “mala còpia” dels Solness, Borkman i Rubek. Alfred Allmers també és un home vingut del no-res que, entre mil sacrificis, ha aconseguit acabar la universitat i que, només gràcies a les riqueses de la seva dona (un altre matrimoni de conveniència!), pot permetre’s de viure com a literat professional, és a dir, de renda, sense treballar. A la *dramatis personae* se’l defineix com a “terratinent i literat, mestre particular”. Com Solness (i com Borkman i Rubek) està intensament concentrat en la seva pròpia tensió creativa, el gran llibre que ha d’escriure. Les analogies, però, acaben aquí. Solness ha construït les seves cases; Borkamn ha construït els seus projectes financers; Rubek ha esculpit les seves estàtues. En canvi, Allmers només ha somiat el seu llibre.

Sobre Rita Allmers
Amb lúcida consciència i determinació, Ibsen dibuixa al costat d’Allmers una figura excepcional, la de Rita, la seva esposa, “la dona més obertament, més brutalment sensual d’Ibsen”, tal com va ser justament definida per Slataper. L’única dona disposada a capgirar de forma torbadora el rol de mare per presentar-se com a antimare, carregada de gelosia i, fins i tot, d’odi contra el seu propi fill, que sembla prendre-li el marit. Arriba al punt de penedir-se d’haver-lo dut al món, de desitjar que mori. Rita és un personatge excepcional i escandalós de l’univers ibsenià. És com si, realment, el dramaturg hagués decidit vessar en aquest personatge tota la seva foscor, com si hagués decidit d’exhibir un “negatiu” dels seus perfils femenins de sempre. En lloc de la

“mare” una mica reprimida i molt discreta una “dona”, visceralment desbocada, d’una irreverent vitalitat sexual, gairebé bestial. La seva funció, dins l’economia d’*El Petit Eiolf*, és evident. Si Allmers, tant feble i esllanguit, és alhora decadent i ridícul, la potència d’aquesta fogosa mènada ens produirà repulsió i terror. Precisament perquè la solució no es troba en la tria entre “l’amor blanc” d’Allmers i “l’amor sanguini” de Rita, sinó que es troba, en essència, més enllà de l’amor, més enllà del sexe. És en el món del treball, de la disciplina, de l’esforç socialment útil i productiu.

Fragments del llibre de Roberto Allonge, *Ibsen, l’opera e la fortuna scenica* (Florència: Casa Editrice ‘Le Lettere’, 1995, pàg. 67-69).

L’autor

Henrik Ibsen (Skien, 1828 – Cristiania, actualment Oslo, 1906)

Dramaturg noruec. Les seves obres primerenques estan inspirades en la tradició escandinava i tenen un to clarament romàntic. Després de dirigir durant alguns anys un teatre a Cristiania (1857-1862), va obtenir una pensió de l’Estat noruec que li va permetre viatjar i instal·lar-se a Roma i, més endavant, a Dresden i a Munic (no va tornar definitivament a Noruega fins al 1891).

En aquest període va escriure dues de les seves obres més notables: *Brand* (1866) i *Peer Gynt* (1867), dos poemes dramàtics en què va començar a donar mostres del seu acurat estil de reconstrucció del passat i dels trets psicològics dels personatges. En les obres següents va trencar amb l’estil romàntic i va conrear històries realistes de naturalesa social, com ara *Els puntals de la societat* (1876) o *Casa de nines* (1879). A poc a poc, la seva obra es va centrar cada vegada més en l’individu i les relacions personals, amb força trets autobiogràfics, com a *L’ànec silvestre* (1884).

Henrik Ibsen va ser el gran dramaturg del seu temps i l’iniciador del teatre modern. Va influir d’una manera molt especial en autors com George Bernard Shaw i Luigi Pirandello.

Entre les seves obres destaquen *Brand* (1866), *Peer Gynt* (1867), *Els puntals de la societat* (1876), *Casa de nines* (1879), *Espectres* (1881), *Un enemic del poble* (1882), *L’ànec silvestre* (1884), *La casa de Rosmers* (1886), *La dama del mar* (1888), *Hedda Gabler* (1890), *Solness, el constructor* (1892), *El petit Eiolf* (1894) i *Quan ens despertarem d’entre els morts* (1899).